

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce **S. M.**, zastoupenému JUDr. Vítem Vohánkou, advokátem se sídlem Na Zámecké 457/5, 140 00 Praha 4, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 9. 2006, č. j. 2006/53258-212, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2007, č. j. 2 Cad 87/2006 - 52, o námitce podjatosti vznesené ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 33/2008 vůči soudcům JUDr. Bohuslavu Hnízdilovi, JUDr. Miladě Tomkové a JUDr. Brigitě Chrástilové,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Bohuslav Hnízdil, JUDr. Milada Tomková a JUDr. Brigita Chrástilová **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování právní věci vedené pod sp. zn. 6 Ads 33/2008.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 26. 9. 2007 zamítl Městský soud v Praze žalobu, jíž se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 9. 2006, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje o nepovolení obnovy řízení ve věci námítky podjatosti pracovnice Městského úřadu Zábřeh. Proti rozhodnutí městského soudu podal žalobce kasační stížnost, která byla Nejvyššímu správnímu soudu předložena k rozhodnutí dne 17. 3. 2008.

Dne 19. 3. 2008 zaslal Nejvyšší správní soud žalobci poučení o složení senátu, který bude zmíněnou kasační stížnost posuzovat. Na to žalobce v obtížně čitelném podání doručeném zdejšímu soudu dne 1. 4. 2008 vznesl námitku podjatosti vůči soudcům JUDr. Bohuslavu Hnízdilovi, JUDr. Miladě Tomkové a JUDr. Brigitě Chrástilové. Tvrzenou podjatost spatřuje žalobce v tom, že ve stejné věci a ve věci samé na Městském soudě v Praze a na Krajském soudě v Ostravě dle čl. 30 Listiny základních práv a svobod opakovaně jednají všichni vyloučení soudci Nejvyššího správního soudu v čele s Baxou dle § 7 a § 8 odst. 1 s. ř. s. Ve stejné věci už vydali na 400 rozhodnutí, pouze se opakují. Tyto soudce vyloučila vláda ČR, Parlament ČR svým zákonem, proto nemohou jednat o svém vyloučení. Dále žalobce uvedl, že soud doposud nerozhodl o vyloučení JUDr. Vítězslava Nováka, zločince a vraha komunistického režimu, bývalého soudce Okresního soudu v Šumperku, který se podílel na zločinech na osobě žalobce.

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Bohuslav Hnízdil, JUDr. Milada Tomková a JUDr. Brigita Chrástilová ve svém vyjádření ze dne 4. 4. 2008 uvedli, že nemají žádný poměr k věci, účastníkům ani k jejich zástupcům.

Věc byla poté postoupena jinému senátu Nejvyššího správního soudu k rozhodnutí o námitce podjatosti (§ 8 odst. 3 s. ř. s. *in fine*).

Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro vyloučení soudců JUDr. Hnízdila, JUDr. Tomkové a JUDr. Chrástilové z projednávání a rozhodování dané věci, a to z následujících důvodů:

Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce přitom nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům - kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů - mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský. V projednávané věci však žádný z těchto důvodů není dán. Jmenovaní soudci se rovněž nepodíleli na projednávání nebo rozhodování věci u žalovaného správního orgánu ani v předchozím soudním řízení. „Předchozí soudní řízení“ je přitom třeba chápat nikoli časově (tedy jako jakékoliv soudní řízení, jehož byl žalobce účastníkem, resp. které by se týkalo stejného předmětu) nýbrž instančně: vyloučen by tak byl soudce, který by o téže věci rozhodoval nejprve v řízení u krajského soudu a následně pak v řízení kasačním u Nejvyššího správního soudu. O tento případ se tu však nejedná.

Žalobce vytýká soudcům JUDr. Hnízdilovi, JUDr. Tomkové a JUDr. Chrástilové, že ve stejné věci a ve věci samé na Městském soudě v Praze a na Krajském soudě v Ostravě dle čl. 30 Listiny základních práv a svobod opakovaně jednají všichni vyloučení soudci Nejvyššího správního soudu a že ve stejné věci už vydali na 400 rozhodnutí, pouze se opakují. Ačkoliv je námitka formulována velmi obecně, bezpochyby se týká postupu uvedených soudců v projednávané věci (resp. jejich rozhodování ve věcech skutkově obdobných). Taková námitka však není důvodná, neboť podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. poslední věty nejsou důvodem k vyloučení soudce okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Na závěr o nepodjatosti uvedených soudců nemůže mít vliv ani neurčitá zmínka žalobce o podjatosti předsedy Nejvyššího správního soudu, JUDr. Josefa Baxy, neboť ten v dané věci nijak nerozhoduje.

Pokud žalobce zastává názor, že soudci JUDr. Hnízdil, JUDr. Tomková a JUDr. Chrástilová nemohou rozhodovat o své podjatosti, má zcela jistě pravdu. Nicméně v právě projednávané věci tito soudci o své podjatosti nerozhodovali a věc byla předána k rozhodnutí jinému senátu Nejvyššího správního soudu v souladu se soudním řádem správním (§ 8 odst. 3), jehož se žalobce dovolává.

Konečně za zcela irelevantní k posouzení podjatosti soudců Nejvyššího správního soudu lze označit námitku žalobce, že soud doposud nerozhodl o vyloučení JUDr. Vítězslava Nováka. Z dokumentů předložených žalobcem vyplývá, že JUDr. Novák byl ustanoven jako zástupce žalobce v jiném soudním řízení, s čímž žalobce zřejmě nesouhlasil. Tato skutečnost však nemůže být důvodem pro vyloučení uvedených soudců, neboť nemá s podjatostí těchto soudců nic společného. Má-li žalobce vážné důvody k tomu, aby mu byl ustanoven jiný zástupce, může

se toho domáhat u příslušného soudu (Krajského soudu v Ostravě); námitka podjatosti vůči soudcům Nejvyššího správního soudu však k řešení takové situace neslouží.

Nejvyšší správní soud proto o námitce podjatosti rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. dubna 2008

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu